Bilgeliğe Yolculuk

FÂRÂBÎ

Işıl Mersinli

KitapOkur

Bilgeliğe Yolculuk

FÂRÂBÎ

© 2023 Kitapokur Kitap Kırtasiye Kültür Eğitim Ürünleri ve Elektronik Ticaret A.Ş.

Tüm yayın hakları anlaşmalı olarak **Kitapokur Kitap Kırtasiye Kültür Eğitim Ürünleri ve Elektronik Ticaret A.Ş.**'ne aittir.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.
ISBN: 978-625-94315-3-6

Sertifika No: 66438

Kitabın Adı : Bilgeliğe Yolculuk Fârâbî

Kitabın Yazarı : Işıl Mersinli

Editörü : Dilara Zaimoğlu

İç Tasarım : Zeynep Bayrak

Kapak Tasarım : Kitapokur Tasarım Ekibi

Baskı Yeri - Tarihi : İstanbul, 2026

Baskı - Cilt : Alioğlu Matbaacılık
Orta Mahallesi Fatin Rüştü Sokak No: 1- 3/A
Bayrampaşa / İSTANBUL
Tel: (0212) 612 95 59 Fax: (0212) 613 09 83
Sertifika No: 45121

KitapOkur

KITAPOKUR KITAP KIRTASIYE KÜLTÜR EĞITIM ÜRÜNLERI VE ELEKTRONIK TICARET A.Ş.
Molla Gürani Mah. Oğuzhan Cad. No: 15 Kat: 3 Daire: 5 Fatih / İstanbul

Bilgeliğe Yolculuk

FÂRÂBÎ

Işıl Mersinli

KitapOkur

IŞIL MERSİNLİ

1983 yılında Mersin'de dünyaya geldi. Eğitim hayatına Tevfik Sırrı Gür Süper Lisesinde başlayan yazar, akademik yolculuğuna Karadeniz Teknik Üniversitesi Fizik Öğretmenliği bölümünden mezun olarak devam etti. Merakı ve öğrenme tutkusu sayesinde Mersin Üniversitesinde Matematik alanında yüksek lisansını tamamladıktan sonra, Dicle Üniversitesi İlahiyat Fakültesinden mezun oldu.

2016 yılından bu yana devlet bünyesinde Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmeni olarak görev yapmaktadır. Eğitim hayatı boyunca teknolojinin gücüne inanan yazar, Avrupa Birliği Kod Haftası (CodeWeek) çalışmaları kapsamındaki üstün gayretleriyle "Kodlama Mükemmelik Sertifikası"na layık görülmüş ve pek çok eTwinning ve Erasmus projesinde aktif rol alarak eğitimde yenilikçi yöntemlerin öncüsü olmuştur.

Bilimi, matematiği ve manevi değerleri çocukların dünyasıyla buluşturma gayreti taşıyan yazar, iki çocuk annesidir. Kendi çocuklarının meraklı dünyasından ve öğretmenlik tecrübesinden aldığı ilhamla, Fârâbî gibi kadim değerlerimizi yeni nesillere anlatma tutkusuyla çocuk kitapları kaleme almaya devam etmektedir.

AT SIRTINDA BİLGİYE YOLCULUK

Merhaba! Adım **Ebu Nasr Muhammed bin Muhammed bin Tarhan bin Uzlug el-Fârâbî.** Biliyorum, bunu söylerken muhtemelen diliniz damağınız kurudu. Zaten o zamanlar da kimsenin bu kadar uzun bir ismi söylemeye sabrı yoktu. O yüzden bana kısaca "Muhammed" derlerdi.

Ben 870'li yıllarda, bugün Kazakistan sınırları içinde kalan Farab şehrinin Vesic köyünde doğdum. O zamanlar burası "Bilginler Ülkesi" olarak bilinen Türk topraklarıydı. Böyle bir yerde doğmak ve büyümek büyük şanstı. O dönemde şanslı olmanın tam tarifi, güçlü bir atınızın ve yolculuk için biraz paranızın olmasıydı. Neden mi? Çünkü o zamanlar bilgi, oturduğunuz yere gelmiyordu; sizin bilgiye gitmeniz lazımdı. Hem de at sırtında!

Nasıl Fârâbî Oldum?

Hikâyemin nasıl 'Fârâbî'ye bağlandığını merak ediyorsunuz, değil mi? Eh, bunun için ta bebekliğime, o koca Vesic Kalesi'ne dönmemiz gerek. Kalenin başkomutanı kimdi dersiniz? Benim babam!

Babamın adı Muhammed bin Tarhan'dı. Ama ona **"Tarhani"** derlerdi. Bu, öyle sıradan bir soyadı değildi; resmen **"Süper Kahraman"** lakabı gibi bir şeydi. Bu lakap, sadece Türk soyundan gelen en cesur ve önemli askerlere verilirdi. Yani köyde babamın adı geçtiğinde, herkes biraz toparlanır, ciddileşirdi. Babam gerçekten de cesur ve adil bir komutandı.

Gelin görün ki herkesin önünde saygıyla eğildiği o koca komutanın bile dizlerinin bağının çözüldüğü bir gece vardı: *Benim doğduğum gece.*

Parlak bir dolunay gecesiymiş. Babam, o kale komutanı ciddiyetinden eser kalmamış halde, heyecandan yerinde duramıyormuş. Nihayet ben, "Dünyaya merhaba!" deyip ağlamaya başladığımda sevinçten neredeyse havalara uçmuş! Sağlıklı bir oğlu olduğu için köyde adeta bayram yapılmış.

Babamın coşkusu sadece bir evlat sahibi olma sevinci değildi. O, kendi izinden gidecek

yeni bir kahramanın doğduğuna inanıyordu. Bu yüzden sık sık kale burçlarına çıkar ve Seyhun Nehri'ni izlerdi. Gelecekteki o büyük komutanı hayal eder, gururla gülümserdi. Sonunda hayallerini gerçeğe dönüştürmek için kolları sıvadı.

Savaşçı olma yolundaki eğitimim ben beş yaşındayken başladı. **İlk görevim at binmekti.** Tabii ki o yaşta babamın devasa savaş atına binmem imkansızdı. Babam bana, boyu boyuma yakın, uysal ve bodur bir bozkır atı seçti. Babam elleriyle dizginleri sıkıca tutarken, ben de o küçük atın üzerinde dengede durmaya çalışıyordum. At her adım attığında yerden biraz daha yükseldiğimi hissediyordum. Bu durum **beni hem korkutuyor hem de çok heyecanlandırıyordu.**

Babam eyerin üzerinde durabildiğimi görünce çok sevindi. İlk dersin başarıyla geçtiğini düşünüyordu. Hayalindeki o küçük komutan nihayet yetişmeye başlamıştı.

Sekiz yaşıma geldiğimde babam kılıç kuşanma vaktimin geldiğini söyledi. **İşte asıl komedi burada başladı.** Bana tahtadan bir kılıç uzattı. Kılıç o kadar ağırdı ki sanki içine koca bir kaya gizlemişlerdi. Babam karşımda durmuş, heyecanla komutlar veriyordu:

"Savun! Hücum et!"

Ancak o kılıcın benden hiç hoşlanmadığı kesindi. Ben onu her havaya kaldırmaya çalıştığımda, kılıç yer çekimini tercih ediyordu. Büyük bir gürültüyle elimden kayıyor ve "DANNK!" diye yere yapışıyordu.

Babamın derin bir iç çekerek "Hayır, Muhammed, öyle değil!" diyen bıkkın sesi, kılıcın yere düşme sesinden daha çok canımı yakıyordu.

Babam yine de pes etmedi. "Kılıç olmadıysa ok olur!" diyerek beni okçuluk meydanına götürdü. Sıradaki hedefimiz geyik avıydı.

Bir sorun vardı. Benim oklarım hedef tahtasını hiç sevmiyordu. Yayın kirişini büyük bir dikkatle geriyor, nefesimi tutuyor ve oku bırakıyordum. Sonuç hep aynıydı. Ok ya süzülüp ayağımın dibine düşüyor ya da hedefin yanından vınlayarak geçiyordu.

Sonunda gidip komşu bir ağacın gövdesine **"ZONK!"** diye saplanıyordu. Geyik vurmayı bırakın, hedefteki samanları bile korkutamıyordum. İşte o son ok, babamın benim üzerimdeki hayallerini de bitirmişti.

İşte o gün babam, kahraman evlat yetiştirme planının istediği gibi gitmeyeceğini anlamıştı. Zaten kılıçlar ve oklar bana göre değildi. **Benim kalbim en çok sayfaların arasında atardı.**

Bilgeliğe Yolculuk

FÂRÂBÎ

Bir çocuk...
Bir yolculuk...
Ve ilmin izinde geçen bir ömür...
Fârâbî, küçük yaşta çıktığı bu yolculukta
Buhara'dan Merv'e, Semerkant'tan Bağdat'a, Halep'ten
Şam'a uzanan ilim duraklarında bilgiyi aradı, öğrendi
ve derinleştirdi.

Bu yolculuk; onu yalnızca bir öğrenci değil,
büyük eserler veren bir bilge yaptı.
Mûsikî el-Kebîr, İlimlerin Sayımı ve Erdemli Şehir
gibi eserleriyle bilgiyi düzenledi, düşünceyi şekillendirdi.

Her durak, yeni bir bilgi,
Her bilgi, yeni bir başlangıç...

Bu kitap, bir çocuğun merakla başlayan yolculuğunun
nasıl bir bilgelik hikâyesine dönüştüğünü anlatıyor.

Çünkü bazen en büyük yolculuk, bir soruyla başlar.

www.kitapokur.com

9 786259 431536